

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מצוה

ה

רבינו חננאל

ובְּתִימָא הַד אִיסּוֹרָא אֶזְבֵּחַ נְמִיָּה גָּלָן עֲדִילָם מִינִיתָן
בְּזִירָה מְשׁוּם נְבָרֵי רָאשָׁוֹן לְגַנְגָּשָׁתָן
מְלָה גּוֹלָס כִּים דְּגַנְגָּשָׁתָן
נְעָמֵדְךָ בָּה עֲדִילָה גָּלָן קְדֻולָּמָה צְבָתָה: נְכָלִי סְקָדְלָק מִירָלָאָן

אי נימא לא שבת מלחמת מלאכה אפילו ממשלאכה דהתיירא והתניא "אור של חיים ושל חולה מברכין עליו א"ר" בר יצחක מאן שבת יששבת מלחמת מלאכה עבורה תנ"ה עישית שהיתה دولכת והולכת כל היום כלו ⁽⁶⁾ למ"ש מברכין עליה: ה"ר ינכרי שחרליך מישראל וישראל שחרליך מנכרי מברכין עליו נכרי מנכרי אין מברכין עליו מ"ש נכרי מנכרי דלא משום דלא שבת א"ה ישראל מנכרי נמי הא לא שבת ובci תימא דך איסורא אל ליה והא אהרニア הוא ובידא דישראל קא מותילדא אלא הא ⁽⁵⁾ דתניא יהומוציא שלחתה לר"ה חייב אמראי חייב מה מתרן סכלגת דולקם ווילט מלך קמל קמפל פרל נא: א"מ אויל אפ"ס נ"ר"ג בצתם חייך. ומוקמיין לה נמסכל בז"ס ⁽⁷⁾ גנון דצלייש למלך מצחיה ווילט זה נויה דגאלת ניכם גאנט צלאת וויאסוס מלך דע ממיינツ דלייט זה ציטרונה: מה אעקר גע פיניא. וויאט זdem גע ממיינツ עד דהיכל עקליאס מליטום זז וויאטס דלטוט זז: גויאס מיטס נכי ליאזון ועמודו לראנן. קי סיטים זנכסי סאלדיק מנכרי משחפכל טמי נזלווי זנכסי סאלדיק מגעד יוס וצומתו חול עטמו צעל נימוק מתחפה גנון שמיכר עליו שמון למקפה מג: גיגל מגנטן מלען

שעקר לא הניה ומה שהניה לא עקר אלא
וכי קא מברך אהוספה דהתריא קא מברך
ה' ג' גורה משום נכרי ראשון ועמדו ראשון: ה'
אור אם רוב נכרים אינו מברך אם רוב ישראל
אם רוב נכרים אינו מברך הא מהיצה על מה
ישראל מברך הא מהיצה על מהיצה אינו מברך
על מהיצה נמי מברך ואידי^(ד) (רטן) רישיא רוב
ת' ר' היה מהלך חוץ לברך וראה תינוק ובבקשה
הוא מברך אם נכרי הוא אינו מברך מי איזו
רב יהודה אמר רב הכא בסמוך לשקעת החול
רוואין נכרי הויא תינוק אמר יישראל הוא אCKERין
לברך וראה אור אם עבה בפי הכבשן מברך
עליו תנוי חרاء אור של בבשן מברכין עליו ות' טלית
ונכרי פה. וכן קירק נזרוק מהליין
לפי מילה דסכלון כתה נס כס ממאכ
סמן למזכה מיל לדוחו טהור צד'ו:
כפי לפצען. צולופיטס צו לגדניש
למד. לס עזב כלוח סיינט מפי
הכאנזן נסולו צליין סין ולסמאט
נסולו סיון נועזים: ווס נו. נו
נסולו נעזם תלג נצלאת מילן מילן
הילג על צנעטס לאלהי: צטאלא.
צמאטם צראטם חאניס לין סמו
לאדייל: כבוף. נמלר צאנטפו צאנטינס
רויאין מלזין. וור גודל מלמעלה
למלך צראטם סאנטינס ומשמטן נמי
נסולו: אל פנו. כבוף מילן
טליין נמלר ברוקה בטוויר וכח

קשה יהא בהחללה הא לבסוף תני חדא אוור ש
ותבניא אידך אין מברכין עליו לא קשיא הא בר
של בית הכנסת ושל בית המדרש מברכין
עליו ל"ק יהאಆראכא אדם חשוב הא דילכיא
הא ואה דאיכא אין אדם חשוב ולא קשיא ה"א
ואב"א הא ואה דאיכא חזנא ולא קשיא הא דא
ת"ר ^ה היה יושבן בבית המדרש והביאו אויר
MBERCK לעצמו ובוה"א אחד מברך לכולן משום
בשלמא ב"ה מפרשי טעמא אלא בית שמאי
בית המדרש ^ותני נמי הци של בית רבנן גב
בבית המדרש מפני בטול בית המדרש: אין
הвшמים של מהים: מ"ט נר לכבוד הוודע
דעבידי אמר רב יהודה אמר רב כל שמצויאן
עליו וככל שאין מוציאין לפניו אלא בלילה מברכין
של בית הכסא ושמן העישוי להעביר את החוץ
דכל הדיכא דלאו לריהא עבדיא לא מברכין עללו
בשם והריח ריח אפלו ישב שם כל היום כלו
ויצא נכסם ויצא מברך על כל פעם ופעם והוא
וקברך אין לריהא נמי הוודע דעבידי כי הד
מניה תננו רבנן ^ז היה מהלך חוץ לכרכר והריה
אינו מברך אם רוב ישראל מברך רבוי יוסי און
MBERCK מפני שבנות ישראל מקומות לשכשיפין
ה"ל מיעוטא לשכפים ומיעוטא נמי למגר אוור
לריהא עביד וכל רובא דלאו לריהא עביד שבתורה
אבא אמר רב כי יוחנן המהלק בערבי שבתורה
בצפורי והריח ריח ^ט אין מברך מפני שהוקתרו
הרלים הוו רבינו בהה מהלך רשום שע"ו רבו"ה

הקסטרים נקית הכהן נלאכער ממענו רלי יען כל דאכ"ק לין מונדליך ערלו: וימאן קעטאי לאעכער הא מאומען. סמניטיס כסודם לאסן ידים מזוקמות וטונה מזוקות נצעטמים: צוואר צמן ער מעכלהי הא צמן כל הפליטון הא. וזה דהמר ביגל מרכזין (עלן דג. גג.) קהי מטהה צוואר קעטודא קלחמא הילן צבָּה לאכליין: למגרא הא כלליים. נתקבש צעטנו לה בגנדיין: צפכריין. קו רגיל

לכבוד בית הכנסת עשר אין מרכיבין עליון. ואיבעתו וכיו' הא דיליכא אדם חשוב הא דיליכא אדם חשוב. פ"ז באדם חשוב לאורה, ובDELICA אדם חשוב עשו לכבוד בית הכנסת.

הנחות הנ"א

לעוזי רשי